

О. Слѣдствія-та отъ грѣха на Адама бѣха че челѣкъ забрави съвѣтъ Бога и са отдалечаваше отъ него, и че клонеше не къмъ добры-тъ дѣла, които искаше Богъ, но къмъ зли-тъ които иска дѣволъ-тъ.

П. Не можеше ли Богъ да забрани челѣка съ сила отъ грѣха?

О. Можеше, като всесиленъ, но нерачи, защото като всеблагъ бѣше направилъ челѣка свободенъ и самовластенъ.

П. Не предвидѣ ли Богъ че ще сѣгрѣши челѣкътъ?

О. Прѣдвидѣ, както прѣдвижда и прѣдузнава сичко, и добро-то и лошо-то; Богъ обаче не е причина-та на зло-то, но дѣволъ-тъ, но сѣгрѣшава челѣкъ-тъ, който може да не послуша дѣвола и да избѣга зло-то, но не го направя.

П. Кои сръдства употрѣблява дѣвола за да привлича въ грѣха челоуька?

О. Тѣлеснитѣ наслажденія и въспрїятія на челоуька, злы-тъ похоти и пожеланія, и страсти-тъ му.

П. Бѣше ли възможно на челѣка да са спаси или освободи отъ грѣшно-то си сѣстояніе въ което са намѣрваше?

О. Не бѣше възможно.

П. Щѣше ли прочее да остане въ туй сѣстояніе вѣчно?

О. Не, щото Богъ, като челоуьколюбець и всеблагъ, бѣше още отъ начало са проумилъ да спаси челѣка отъ грѣха, кога доди прилично-то врѣме.

П. Какво ще рече промыслъ Божій?

О. Промыслъ Божій са дума грыжа-та и прѣдвиданіе-то, които има Богъ за запазванье-то и добро-то на сичкія свѣтъ.